

MARIA, EN EL CAMÍ DE L'ADVENT

En este temps d'Advent els cristians ens situem en actitud d'espera per a acollir al Messies que ve a salvar-nos. En este camí espiritual que ens condueix al Nadal, la celebració de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu ens convida a dirigir la nostra mirada a la Mare del Senyor, que és el millor model en el qual aprenem com acollir al Senyor. A tots nosaltres, que tenim tantes coses i tan urgents a fer, que sovint es converteixen en una dificultat per a centrar-nos en Déu, Maria ens ensenya a estar atents als signes de la seua presència en la nostra vida. Ella és el model més clar d'atenció a les coses de Déu.

Esta atenció a les coses de Déu la va portar a una disponibilitat total a la seua voluntat i a una obediència sense reserves. Per això, quan Déu li va demanar que col·laborara en l'obra de la Redempció de la humanitat, va obeir des de la fe. Estem davant un lliurament en el qual no hi ha cap ambigüitat: ella no s'ha reservat res. La seua obediència ha sigut un sí amb totes les conseqüències: en cap moment va dubtar que eixa decisió era la millor opció de la seua vida. Una vegada li va dir al Senyor "Faça's en mi segons la teua paraula", ja mai va mirar cap arrere. Confiant en Déu, es va posar en les seues mans mirant sempre amb esperança cap al futur. Contemplant a la Mare del Senyor descobrim que la nostra generositat envers Déu sovint és pobra i plena d'ambigüitats.

Esta obediència de fe no significa que tot estiguera predeterminat. Maria pertany al nostre llinatge necessitat de redempció. Per això, encara que ella no va conèixer el pecat en la seua vida, va experimentar moments de dificultat i va passar per la prova del dolor. De fet, quan contemplem el seu camí de fe, descobrim que va haver de passar per situacions molt més dures que les que ens poden aparèixer en el caminar de la nostra vida. El seu sí que la va portar a un autèntic abandó a les mans de Déu. El seu camí de fe es va convertir en un camí d'obediència. La plenitud de la gràcia de Déu la va fer capaç de viure i patir fins i tot els moments de major foscor al marge de tot pecat. En este temps d'Advent, la Mare del Senyor ens ensenya que la gràcia de Déu ens sosté en l'esperança fins i tot en els moments de dificultat que puguen presentar-se al llarg de la nostra vida.

La plenitud de la gràcia va fructificar en ella en una vida cristiana plenament viscuda. Quan contemplem la seua història de fe, descobrim que ho va viure amb una humilitat tan gran, que sembla que en ella no destaca res. Este aparent "no destacar res" no significa mediocritat, sinó l'harmonia amb la qual va saber integrar totes les dimensions de l'Evangeli en la seua pròpia vida. En realitat, este "no destacar res" significa que en ella destaca la totalitat de l'Evangeli viscut amb una plenitud i una perfecció absolutes. Per això la devoció a la Verge és fecunda en fruits de santedat per a tota l'Església i tots els cristians l'hem de prendre com a model si de veritat volem ser sants.

Que ella ens acompanye en el camí cap al Nadal.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***